

SCRIPTURE of the DAY

Ezekiel 33: 7-9
Psalm 94: 1-2, 6-9
Romans 13: 8-10
Matthew 18: 15-20

*“The family
is the first
and vital cell
of society.”*

*St. John Paul II
(Familiaris Consortio, 42).*

INTERNAL CIRCULATION ONLY
BUL 36/2026

This is why we as Malaysians cannot speak about society from a distance because we are a part of it. Our neighbours are not ideas but people we meet in our homes, schools, workplaces, markets, kampungs, flats, estates, hospitals, and streets.

MPC2026 will discern deeper what it means to be a Malaysian Catholic in this society. Unity in diversity is not simply a slogan but our Christian responsibility. It asks us to reach out, see, listen, respect, and build bridges.

Fratelli Tutti helps us think more clearly about our place in society. Pope Francis broadens our horizon beyond our own group, race, religion, language, or community. He writes, “It is my desire that, in this our time, by acknowledging the dignity of each human person, we can contribute to the rebirth of a universal aspiration to fraternity. Fraternity between all men and women” (FT 8).

This speaks strongly to Malaysia. We are used to living with diversity, but living beside one another is not always the same as living for one another. A society can be diverse and still remain divided. We may share the same roads, schools, hospitals, and public spaces, yet still fail to see the burdens carried by others.

Fratelli Tutti calls us to recover the meaning of neighbour. Pope Francis reflects on the parable of the Good Samaritan and reminds us that the question is not only who my neighbour is, but whether I will become a neighbour to the one in need. This is important for the Malaysian Church. Our social witness must begin with real people in real situations.

This includes the poor, migrants, refugees, stateless persons, the elderly, students, workers, rural communities, families under pressure, and those who feel forgotten. It also includes people of other faiths and cultures, with whom we are called to build trust, peace, and the common good.

MPC2026 gives us a chance to ask how the Church in Malaysia can live this more faithfully. We are not called to withdraw from society. We are called to reach out with mercy, humility, courage, and hope.

To say “we are Malaysians” is not only to claim belonging. It is to accept the responsibility of our place in society in this land we love. ✚

Published by: Archdiocesan Pastoral Institute (API) | Email: api@archkl.org

NEWBEC

NEW WAY OF BEING CHURCH | 23rd Sunday in Ordinary Time | 6 Sept 2026

WALKING TOGETHER TOWARDS A SYNODAL AND PROPHETIC CHURCH

A People for Missionary Discipleship

MONTHLY FOCUS: **FAMILY: Reaching Out**

MPC2026 Malaysian Family – Reaching Out to Society

As Christians, we are part of society. We do not live our faith outside the Malaysian reality, but within it. Our reality is rich, complex, and sometimes painful. We live among many cultures, languages, religions, and ways of life. We carry different histories in Sabah, Sarawak, and Semenanjung. Some live in cities, others in rural or remote communities. Some struggle with poverty, migration, isolation, displacement, family pressure, or the feeling of being unseen.

当圣经文

则卅三：7-9
咏九十四：1-2, 6-9
罗十三：8-10
玛十八：15-20

**“家庭是社会最
基本且最重要的
细胞。”**

圣若望保禄二世，
(《家庭团体》
FC#42)

只供内部传阅
BUL 36/2026

因此，身为马来西亚人，我们不能只站在远处谈论社会，因为我们本身就是社会的一分子。我们的近人并非只是一个概念，而是我们每天在家庭、学校、职场、巴刹、甘榜、组屋、园丘、医院和街道上所遇见的人。

MPC2026邀请我们更深入地分辨在这样的社会中成为一位马来西亚天主教徒的意义。多元中的合一不仅是一个口号，更是我们身为基督徒应肩负的责任。它召叫我们主动走出去，去看见、去聆听、去尊重，并在人与人之间搭建桥梁。

教宗方济各在《众位弟兄》通谕中，帮助我们更清楚地思考我们在社会中的位置。他邀请我们把眼光放得更远，不局限于自己的群体、种族、宗教、语言或社群。教宗写道：“我希望，在我们这个时代，借着承认每一个人的尊严，我们能够共同重燃普世兄弟情谊的渴望，建立所有男女之间的手足之情。”(FT#8)

这段话对马来西亚而言具有深重的意义。我们早已习惯生活在多元文化的环境中；然而，彼此毗邻而居，并不等同于彼此守望相助。一个社会即使拥有多元文化，仍然可能充满分裂。我们共享同样的道路、学校、医院和公共空间，却仍可能看不见别人所肩负的重担。

《众位弟兄》邀请我们重新发现近人的意义。教宗方济各反思慈善的撒玛黎雅人的比喻时提醒我们：真正的问题不仅是谁是我的近人，更是我是否愿意成为那位有需要者的近人？这对马来西亚教会尤其重要。我们的社会见证，必须从真实的人和真实的处境开始。

这些人包括贫困者、移民、难民、无国籍人士、长者、学生、劳动者、乡区居民、承受压力的家庭，以及那些觉得自己被遗忘的人。同时，也包括不同宗教及文化背景的人；我们蒙召与他们建立彼此信任，共同促进和平，并追求公共福祉。

MPC2026给予我们一个契机，反思马来西亚教会如何能更忠信地活出这份使命。我们并非蒙召退出社会，而是蒙召以慈悲、谦卑、勇气与希望向社会伸出援手。

当我们说出：“我们是马来西亚人”，这不仅仅是在宣示我们的归属感，更是接受我们在这片我们所热爱的土地上，作为社会成员所应承担的责任。✝

出版：总教区牧灵局 (API) | 电子邮件: api@archkl.org

NEWBEC

NEW WAY OF BEING CHURCH | 常年期第二十三主日 | 2026年9月6日

携手迈向一个同道偕行与先知性的教会
福传使徒的子民

月份焦点：家庭：伸出援手

2026年马来西亚牧民大会： 马来西亚家庭-向社会伸出援手

身为基督徒，我们是社会的一分子。我们的信仰不是活在马来西亚现实之外，而是在其中生活。我们的现实既丰富，也复杂，有时甚至充满伤痛。我们生活在一个拥有多元文化、语言、宗教和生活方式的国家。沙巴、砂拉越和马来西亚半岛各自承载着不同的历史背景；有人居住在城市，也有人生活在乡村或偏远地区；有人面对贫困、移民、孤立无援、流离失所、家庭压力，或被社会忽略的处境。

Ayat Suci Minggu ini

Yehezkiel 33: 7-9

Mazmur 94: 1-2, 6-9

Roma 13: 8-10

Matius 18: 15-20

“Keluarga ialah sel pertama dan amat penting bagi masyarakat.”

Santo Yohanes Paulus II
(*Familiaris Consortio*, 42)

EDARAN DALAMAN SAHAJA
BUL 36/2026

Oleh sebab itu, sebagai rakyat Malaysia, kita tidak boleh berbicara tentang masyarakat dari kejauhan kerana kita sendiri ialah sebahagian daripadanya. Jiran kita bukan sekadar suatu idea, tetapi insan yang kita temui di rumah, sekolah, tempat kerja, pasar, kampung, rumah pangsa, estet, hospital dan jalan raya.

MPC2026 akan meneliti dengan lebih mendalam makna menjadi seorang Katolik Malaysia dalam masyarakat ini. Kesatuan dalam kepelbagaian bukan sekadar slogan, tetapi tanggungjawab Kristian kita. Tanggungjawab ini menyeru kita untuk menjangkau, melihat, mendengar, menghormati dan membina jambatan.

Fratelli Tutti membantu kita memahami dengan lebih jelas tempat kita dalam masyarakat. Paus Fransiskus meluaskan pandangan kita melampaui kelompok, kaum, agama, bahasa atau komuniti sendiri. Beliau menulis, “Hasrat saya ialah agar pada zaman kita ini, dengan mengakui martabat setiap insan, kita dapat menyumbang kepada lahirnya semula cita-cita sejagat terhadap persaudaraan, iaitu persaudaraan antara semua lelaki dan wanita” (FT 8).

Pesanan ini sangat relevan bagi Malaysia. Kita sudah biasa hidup dalam kepelbagaian, tetapi hidup bersebelahan tidak semestinya sama dengan hidup untuk satu sama lain. Sesebuah masyarakat boleh beraneka ragam tetapi tetap berpecah. Kita mungkin menggunakan jalan raya, sekolah, hospital dan ruang awam yang sama, namun masih gagal melihat beban yang ditanggung oleh orang lain.

Fratelli Tutti menyeru kita untuk menemukan semula makna menjadi sesama. Paus Fransiskus merenungkan perumpamaan Orang Samaria yang Baik Hati dan mengingatkan kita bahawa persoalannya bukan sekadar siapakah sesamaku, tetapi adakah aku bersedia menjadi sesama bagi orang yang memerlukan. Hal ini penting bagi Gereja di Malaysia. Kesaksian sosial kita mesti bermula dengan insan sebenar dalam situasi kehidupan yang nyata.

Ini merangkumi golongan miskin, migran, pelarian, individu tanpa kewarganegaraan, warga emas, pelajar, pekerja, komuniti luar bandar, keluarga yang menghadapi tekanan dan mereka yang berasa dilupakan. Ini juga merangkumi mereka yang berlainan agama dan budaya, yang bersama-sama dengan mereka kita dipanggil untuk membina kepercayaan, keamanan dan kebaikan bersama.

MPC2026 memberi kita peluang untuk bertanya bagaimana Gereja di Malaysia dapat menghayati panggilan ini dengan lebih setia. Kita tidak dipanggil untuk menjauhkan diri daripada masyarakat. Kita dipanggil untuk menjangkau dengan belas kasihan, kerendahan hati, keberanian dan harapan.

Mengatakan “kita ialah rakyat Malaysia” bukan sekadar menyatakan bahawa kita sebahagian daripada negara ini. Ia bererti menerima tanggungjawab terhadap tempat dan peranan kita dalam masyarakat di bumi yang kita cintai ini.✝

Diterbitkan oleh: Archdiocesan Pastoral Institute (API) | Emel: api@archkl.org

NEWBEC

NEW WAY OF BEING CHURCH | Hari Minggu Biasa Ke-23 | 6 September 2026

BERJALAN BERSAMA KE ARAH SEBUAH GEREJA SINODAL DAN PROFETIK

Umat Untuk Pemuridan Misionari

FOKUS BULANAN: KELUARGA: Menjangkau Keluar

MPC2026 Keluarga Malaysia – Menjangkau Masyarakat

Sebagai umat Kristian, kita merupakan sebahagian daripada masyarakat. Kita tidak menghayati iman di luar realiti Malaysia, tetapi di dalamnya. Realiti kita kaya, kompleks dan kadangkala menyakitkan. Kita hidup dalam kalangan pelbagai budaya, bahasa, agama dan cara hidup. Kita membawa sejarah yang berbeza di Sabah, Sarawak dan Semenanjung. Ada yang tinggal di bandar, manakala yang lain tinggal di kawasan luar bandar atau pedalaman. Ada yang bergelut dengan kemiskinan, penghijrahan, pengasingan, pemindahan tempat tinggal, tekanan keluarga atau perasaan tidak dipedulikan.

இன்றைய
இறைவார்த்தை:
எசேக்கியேல் 33: 7-9
திருப்பாடல் 95: 1-2, 6-9
உரோமையர் 13: 8-10
மத்தேயு 18: 15-20

"குடும்பம் என்பது
சமூகத்தின் முதல் மற்றும்
இன்றியமையாத
அணுவாகும்."

- புனித 2 ஆம் ஜோன் போல்
(Familiaris Consortio, 42)

INTERNAL CIRCULATION ONLY
BUL 36/2026

இதனால்தான் மலேசியர்களாகிய நம்மால் சமூகத்தைப் பற்றி தூரத்திலிருந்து பேச முடியாது, ஏனெனில் நாமும் அதன் ஒரு அங்கம். நமது அன்னை வீட்டார் வெறும் பேசப்படும் கருத்துகள் அல்ல, மாறாக நமது வீடுகள், பள்ளிகள், பணியிடங்கள், சந்தைகள், கிராமங்கள், அடுக்குமாடி குடியிருப்புகள், பண்ணைகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் தெருக்களில் நாம் சந்திக்கும் மனிதர்கள்.

இந்தச் சமூகத்தில் ஒரு மலேசியக் கத்தோலிக்கராக இருப்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை MPC2026 ஆழமாக ஆராயும். வேற்றுமையில் ஒற்றுமை என்பது வெறும் முழுக்கம் அல்ல, அது நமது கிறிஸ்தவப் பொறுப்பு. அது நம்மை மற்றவர்களுடன் கைகோர்க்கவும், பார்க்கவும், செவிமடுக்கவும், மதிக்கவும், பாலங்களைக் கட்டவும் துண்டுகிறது.

சமூகத்தில் நமது இடத்தைப் பற்றி இன்னும் தெளிவாகச் சிந்திக்க Fratelli Tutti ஃ பிராடெல்லி டுட்டி (அனைத்து சகோதர சகோதரிகளே!) என்னும் சுற்றுமடல் நமக்கு உதவுகிறது. திருத்தந்தை பிரான்சிஸ் நமது சொந்தக் குழு, இனம், மதம், மொழி அல்லது சமூகத்திற்கு அப்பாற்பட்டு நமது பார்வையை விரிவுபடுத்துகிறார். அவர் இவ்வாறு கூறுகிறார் "நமது இந்தக் காலத்தில், ஒவ்வொரு மனிதனின் கண்ணியத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம், சகோதரத்துவத்திற்கான ஒரு உலகளாவிய பேராவலின் மறுபிறப்பிற்கு நாம் பங்களிக்க முடியும் என்பதே எனது விருப்பம். இதுவே அனைத்து ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் இடையிலான சகோதரத்துவம்" (FT 8).

இது மலேசியாவிற்கு மிகவும் பொருத்தமாக உள்ளது. நாம் பன்முகத்தன்மையுடன் வாழ்ந்து பழகிவிட்டோம், ஆனால் ஒருவருக்கொருவர் அருகில் வாழ்வது என்பது ஒருவருக்காக ஒருவர் வாழ்வதற்குச் சமமாக இருப்பதில்லை. ஒரு சமூகம் பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக இருந்தாலும், பிளவுபட்டே இருக்க முடியும். நாம் ஒரே சாலைகள், பள்ளிகள், மருத்துவமனைகள் மற்றும் பொது இடங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டாலும், மற்றவர்கள் சுமக்கும் சுமைகளைக் காணத் தவறிவிடுகிறோம்.

Fratelli Tutti ஃ பிராடெல்லி டுட்டி, அன்னை அயலார் என்பதன் பொருளை மீட்டெடுக்க நம்மை அழைக்கிறது. திருத்தந்தை பிரான்சிஸ், நல்ல சமாரியனின் உவமையைப் பற்றி சிந்தித்து, 'என் அயலான் யார் என்பது மட்டுமல்ல, தேவையிலுள்ள ஒருவருக்கு நான் அயலானாக மாறுவேனா என்பதே கேள்வி' என்று நமக்கு நினைவுபடுகிறார். இது மலேசியத் திருஅவைக்கு முக்கியமானது. நமது சமூகச் சாட்சியம், உண்மையான சூழ்நிலைகளில் உள்ள உண்மையான மக்களிடமிருந்து தொடங்க வேண்டும்.

இதில் ஏழைகள், புலம்பெயர்ந்தோர், அகதிகள், நாடற்றவர்கள், முதியவர்கள், மாணவர்கள், தொழிலாளர்கள், கிராமப்புற சமூகங்கள், நெருக்கடியில் உள்ள குடும்பங்கள் மற்றும் மறக்கப்பட்டதாக உணர்பவர்கள் ஆகியோர் அடங்குவர். மேலும், பிற மதங்களையும் கலாச்சாரங்களையும் சேர்ந்த மக்களும் இதில் அடங்குவர்; அவர்களுடன் நம்பிக்கை, அமைதி மற்றும் பொதுநலனைக் கட்டியெழுப்ப நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

மலேசியாவில் உள்ள திருஅவை இதை இன்னும் அதிக நம்பிக்கையுடன் எவ்வாறு வாழ முடியும் என்று கேட்க MPC2026 நமக்கு ஒரு வாய்ப்பை வழங்குகிறது. நாம் சமூகத்திலிருந்து விலகிக்கொள்ள அழைக்கப்படவில்லை. இரக்கம், பணிவு, துணிவு மற்றும் நம்பிக்கையுடன் பிறரை அணுகவே நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம்.

"நாம் மலேசியர்கள்" என்று சொல்வது, ஒரு சமூகத்தில் தங்களுக்குரிய இடத்தைக் கோருவது மட்டுமல்ல. நாம் அன்புசெய்யும் இந்த மண்ணில், சமூகத்தில் நமது இடத்திற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். ✠

வெளியீடு: மாமறைமாவட்ட மேய்ப்புப்பணி நிலையம் (API) | Email: api@archkl.org

NEWBEC

NEW WAY OF BEING CHURCH | பொதுக்காலத்தின் 23-ஆம் ஞாயிறு | 6 செப்டம்பர் 2026

ஒன்றித்தப் பயணம் மற்றும் இறைவாக்கு உரைக்கும் திருஅவையை நோக்கி ஒன்றித்து நடத்தல்
— மறைத்தரதுரைக்கும் சீடத்துவத்திற்கான மக்கள் —

மாதாந்திர நோக்கம்: குடும்பம்: தேடிச்சென்று உதவுதல்

மமேமா (MPC) 2026 மலேசிய குடும்பம் - சமூகத்தில் தேடிச் சென்று உதவுதல்

சிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் சமூகத்தின் ஒரு அங்கம். நாம் நமது நம்பிக்கையை மலேசிய யதார்த்தத்திற்கு வெளியே வாழ்வதில்லை, மாறாக அதற்குள்ளேயே வாழ்கிறோம். நமது யதார்த்தம் செழுமையானது, சிக்கலானது, சில சமயங்களில் வேதனையானது. நாம் பல கலாச்சாரங்கள், மொழிகள், மதங்கள் மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளுக்கு மத்தியில் வாழ்கிறோம். சபா, சரவாக் மற்றும் தீபகற்ப மலேசியாவில் நாம் வெவ்வேறு வரலாறுகளைச் சுமக்கிறோம். சிலர் நகரங்களிலும், மற்றவர்கள் கிராமப்புறம் அல்லது தொலைதூர சமூகங்களிலும் வாழ்கின்றனர். சிலர் வறுமை, இடம்பெயர்வு, தனிமை, இடமாற்றம், குடும்ப அழுத்தம் அல்லது கவனிக்கப்படாத உணர்வு போன்றவற்றுடன் போராடுகிறார்கள்.

